

POSUDEK OPONENTA K DIZERTAČNÍ PRÁCI

JUDr. Jiří Buryan, LL.M.

Práce odevzdána v červnu 2012

Jiří Buryan se ve své dizertační práci zabývá otázkou veřejných podpor v České republice jako speciálního institutu, který byl zaveden a rozvinut po přistoupení České republiky k Evropské unii.

Tato práce má podle mého názoru zásadní charakter, neboť otázkou veřejných podpor se zabývá velice málo teoretiků i praktiků, a tak tato práce má jak teoretický, tak praktický význam osvětlující a potvrzující některé závěry, které by měla znát široká právnická a ekonomická veřejnost v České republice.

Je zřejmé, že se JUDr. Jiří Buryan snažil postihnout otázku veřejných podpor v co nejširším slova smyslu, a to zejména proto, dle mého názoru, že samostatná publikace k veřejným podporám není dostupná, a tak bych zvažoval doporučení jeho dizertační práce k publikace.

Jak z hlediska praktického tak teoretického vyvstávají některé problémy, které musíme v praxi opakovaně řešit, a proto bych navrhol k diskusi při obhajobě následující otázky:

1. Na str. 41 v bodě 5.1 polemizuje kolega Buryan o definicích slov podpora, výhoda, zvýhodnění, atd. Dovojuje, že význam, tedy rozsah a obsah pojmu, je potřeba dovodit z judikatury Soudního dvora/Tribunálu. Je si skutečně jist, že není možné základní definice najít v předpisech zejména evropského práva?
2. V práci se několikrát objevuje otázka definice tzv. hospodářské činnosti, která je používána v rámci evropských předpisů. Považoval by kolega Buryan hospodářskou činnost za podnikání, či je to pojem širší, nebo užší?
3. Je selektivita skutečně samostatným znakem veřejné podpory, anebo musí být splněny další ukazatele veřejné podpory?
4. Na straně 82 hovoří ve druhém odstavci nahoře kolega Buryan o tom, že „Jakmile by však o alokaci finančních prostředků z Unie nerozhodovaly orgány EU, ale členský stát, o veřejnou podporu by se konat mohlo.“ Je skutečně jedním z kritérií rozhodování namísto orgánu Evropské unie rozhodování orgánu národního?
5. Na straně 85 hovoří kolega Buryan ve druhém odstavci o tom, že některé soukromé podniky mohou de fakto dotovat podniky jiné a v takovém případě nejde o veřejnou podporu. Obecně

bych se zaměřil na polemiku o tom, zda toto je pravdivé tvrzení a dále, jak to bude v případě státního podniku.

Stavba práce je logická a směřuje k výslednému cíli práce.

Pokud jde o stylistickou a jazykovou úroveň, nelze práci nic vytknout.

Ze všech výše uvedených důvodů jsem přesvědčen, že hodnocená dizertační práce vyhovuje požadavkům kladeným na příslušné řízení a práce je proto způsobilá k ústní obhajobě.

V Praze dne 15. srpna 2012

JUDr. Vít Horáček, Ph.D.

